

[Holger K. Nielsen]

overtage en større del af finansieringen. Mange kommuner er trængt økonomisk, og vi er sikre på, at det vil betyde en mere restriktiv praksis i behandlingen af byggeskadesager, og det fremgår også af bemærkningerne, at det er formålet med denne del af lovforslaget.

Endelig er der andelsboligområdet. Vi mener bestemte også, at der er problemer inden for andelsboligområdet, i første række ved, at de intentioner, der var med lovgivningen, ikke i tilstrækkelig grad bliver opfyldt. Vi mener, der er nogle rigtige målsætninger for andelsboligtanken derved, at den giver grupper i samfundet mulighed for at etablere et brugerstyret byggeri – et byggeri, de selv er med i udformningen af – og at der efterfølgende er fællesskab i boligområdet. Dette fællesskab er en meget vigtig del af hele andelsboligtanken.

Problemet er, at andelsboligområdet i meget vid udstrækning er blevet et spekulationsobjekt for mange entreprenører, og at i virkeligheden kun få andelsboliger opføres af de såkaldte selvgroede grupper. Efter vores principielle opfattelse burde andelsboligområdet forbeholdes disse selvgroede grupper. Vi har som bekendt fremsat forslag om at gå et skridt i den retning ved, at de selvgroede andelsboligforeninger får en fortrinsstilling i forhold til kvoten.

Men dette forslag fra regeringen rammer bredt over hele linjen, og det er begrundet i, som det også fremgår af bemærkningerne, at regeringen er vældig bekymret for, at der er mange, som ønsker andelsboliger frem for ejerboliger; det er altså igen ejerboligområdet, regeringen er bekymret for.

Vi mener, man skulle se på problemerne på andelsboligområdet, og vi er bange for, at forslaget om større egenbetaling måske i særlig grad, men i hvert tilfælde også vil ramme de mange fornuftige andelsboligprojekter, som kunne komme i gang, nemlig de selvgroede grupper. Derfor vil vi gribe det her an på en helt anden måde, nemlig ved at give de selvgroede grupper en fortrinsstilling ved at stramme op over for de licitationsregler, der er.

Vi kan derfor ikke støtte regeringens lovforslag.

Hannah Kain (V):

Dette lovforslag indeholder en række reguleringer af bevillingskvoterne for 1989.

Kvoten for det almennyttige boligbyggeri er foreslået sat til 8.500 boliger. Det skal sammenholdes med lovforslag nr. L 24 om forbedring af finansieringsreglerne for privat udlejningsbyggeri, som vil medføre, at der bliver opført op imod 2.000 private udlejningsboliger om året. Dertil kommer, at antallet af ældreboliger er blevet fordoblet i forhold til tidligere, nemlig til ca. 3.000 boliger årligt. Det vil medvirke til at lette presset på den almennyttige sektor, der tidligere i et vist omfang er blevet anvendt af kommunerne til at skaffe boliger til det stigende antal ældre.

Desuden viser AKF's undersøgelser af de almennyttige boligselskabers ventelister, at kun ca. 3.000 ud af de 234.000, der betegnes som aktivt boligsøgende, har et akut boligbehov.

Endelig er presset fra flygtninge, som var baggrunden for den ekstraordinære stigning i kvoten i 1988, nu aftaget betydeligt.

Den almennyttige kvote på 8.500 virker således afbalanceret.

Kvoten for boliger til unge under uddannelse foreslås nedsat til 3.000 boliger i 1989. Baggrunden er den konstaterede afmatning i efterspørgslen efter disse boliger. Jeg finder det faktisk glædeligt, at dette store problem for de unge studerende nu synes at blive mindre.

Jeg skal ikke blande mig i den diskussion om talgymnastik, som er startet mellem de forskellige partiers ordførere. Jeg skal blot gøre opmærksom på, at i de seks år, vi har haft en ikke-socialdemokratisk regering i dette land, har antallet af ungdomsboliger været større, end dengang vi havde en socialdemokratisk regering. Jeg synes, det viser, at regeringspartierne tager ungdomsboligproblemet alvorligt.

Lovforslaget indebærer også en reduktion af statens rentebidrag til andelsboliger. Rentebidraget, som for øjeblikket er på 90 pct., foreslås over en femårig periode nedsat til 65 pct. Samtidig optrappes beboernes betaling af rentebidrag fra 0 til 25 pct., mens kommunernes andel på 10 pct. holdes uændret. Dette forslag vil i løbet af 1990'erne medføre store besparelser.

Forslaget skyldes et ønske om at afbalancere boligmarkedet. Kartoffelkuren og skattereformen har nemlig medført store byrder for ejerboligsektoren, mens andelsboligerne er gået fri. Bl.a. disse indgreb har givet en stigning i nettoboligudgiften for ejerboliger på 35 pct., mens efterspørgslen efter andelsboliger er steget kraftigt.